

Balassagyarmati Törvényszék

9.B.112/2023/105. szám

A Balassagyarmati Törvényszék mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2024. február hó 20., március hó 07., április hó 03., valamint november hó 5. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A 2024. január hó 16. napjától őrizetben, 2024. január hó 18. napjától 2024. március hó 07. napjáig letartóztatásban, 2024. május hó 02. napjától 2024. június hó 27. napjáig bűnügyi felügyelet hatálya alatt álló, azóta szabadlábon lévő

Terhelt1 I. rendű vádlott – aki helység1ban született, egyéb1 napján, anyja neve: egyéb2, személyazonosító igazolványának száma: egyéb3, magyar állampolgár, Cím1 szám alatti lakos, tartózkodási helye: Cím2 szám –

b ű n ö s

– testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulat].

Ezért őt a bíróság 2 (kettő) év szabadságvesztésre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra ítéli. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

A vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe az I. rendű vádlott által 2024. január hó 16. napjától 2024. március hó 07. napjáig előzetes fogvatartásban, a 2024. május hó 2. napjától 2024. június hó 27. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt akként számítja be, hogy egy nap fogvatartásban töltött idő egy nap szabadságvesztésnek és négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

Az eljárás során lefoglalt és a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.72/2023. számon nyilvántartott bűnjelek lefoglalását megszünteti és a 7. szám alatti CD iratok között kezelését rendeli el, míg az 1-4. szám alatti bűnjeleket tanú9nak (Cím7), míg az 5-6. szám alatti bűnjeleket Terhelt2 (Cím2) részére kiadni rendeli.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből Terhelt1 I. rendű vádlott 177.974.- (egyszázhetvenhétezer-kilencszázhetvennégy) forintot köteles megfizetni az állam javára a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására, míg 38.690.- (harmincnyolcezer-hatszázkilencven) forintot az állam visel.

I n d o k o l á s

I. A vád:

[1] A Nógrád Vármegyei Főügyészség B.58/2022/15.BTÖ. számon emelt vádat Terhelt1 I. rendű vádlott ellen a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt.

[2] (Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben a törvényszék 9.B.112/2023/46. szám alatt jogerős ítéletet hozott 2024. január hó 18. napján.)

II. A tényállás:

[3] A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen a törvényszék a következő tényállást állapította meg:

[4] Terhelt1 I. rendű vádlott 3 általános iskolai osztályt végzett, szakképzettsége nincsen. Alkalmi munkából él, nyilatkozata szerint napi 13.000.- forint a jövedelme, ha dolgozik. Nős családi állapotú, egy kk. gyermeke van. Egy családi ház ingatlannal rendelkezik, melynek értéke ismeretlen. Feleségének jövedelme nincsen.

[5] Büntetve volt:

- a Pásztói Járásbíróság Bpk.134/2018/3. számú határozatával egyedi azonosítójellel visszaélés büntette miatt 160 óra közérdekű munka büntetésre ítélte, melyet utóbb a bíróság 40 nap szabadságvesztésre változtatott át a bíróság;
- a Pásztói Járásbíróság 5.B.48/2019/3. számú határozatával lopás vétsége miatt 200 óra közérdekű munka büntetésre ítélte, melyet utóbb a bíróság 40 nap szabadságvesztésre változtatott át a bíróság.

[6] Terhelt1 I. rendű vádlott és Terhelt2 II. rendű vádlott testvérek. A II. rendű vádlott távoli rokoni kapcsolatban áll a cím24 szám alatt élő egyéb érdekelt3, (névazonosság) azonban a vádidőszakban haragos viszonyban álltak egymással, melynek oka, hogy a gyerekeik rendszeresen összevesztek.

[7] 2020. június 14-én délelőtt a gyerekek ismételt vitája miatt a két család között a nap folyamán veszekedés alakult ki. Terhelt2 II. rendű vádlott felesége, tanú4 ugyanis ezt a problémát szóvá tette tanú10nak (egyéb érdekelt1).

[8] A délutáni órákban tanú11, tanú12, tanú10, tanú13 és tanú1 -a fenti személyek közötti korábbi veszekedés okából- megjelent a cím25 szám alatt, ahol kezdetben szóváltás majd dulakodás volt az ingatlanban tanú4vel és tanú14val.

A dulakodás hírére Terhelt2 II. rendű vádlott és Terhelt1 I. rendű vádlott megjelentek a cím24 szám alatti körbekerítetlen ingatlannál. A szintén ide érkező tanú6, idősebb Terhelt1, tanú4 több családtagja társaságában. Az ingatlan udvarán, az utcáról be nem látható részen, dulakodni kezdtek az udvaron lévő személyekkel, köztük tanú1 és tanú2 helység2i lakosokkal.

Terhelt1 I. rendű vádlott az ingatlan udvarán egy kapát vett magához, mellyel egy alkalommal fejen ütötte tanú15t, aki az ütés hatására a földre esett és eszméletét veszítette. Az ütés következtében tanú1 sértett a jobb falcsontról darabos, benyomatos törését, kisebb mértékű keményburok feletti vérzést, a fejtetőn és a tarkóján zúzott fejbőrsérüléseket szenvedett el. A koponyacsonttörés és a koponyaűri vérzés nyolc napon túli gyógytartamú, ezek tényleges gyógytartama mintegy négy hét.

[9] A fejbőrsérülés miatt a benyomatos koponyacsonttörés nyílt sérülésnek felel meg. Erre, valamint a koponyaűri vérzésre tekintettel a sértett sérülése életveszélyesnek minősül, a tényleges állapot alapján közvetett életveszély állt fenn.

III. A bizonyítékok értékelése:

[10] A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során meghallgatta Terhelt1 I. rendű vádlottat, Terhelt2 II. rendű vádlottat, valamint tanú2, tanú3, tanú4, tanú6, id. Terhelt1, tanú9, tanú1 és tanú8 tanúkat, továbbá a tárgyalás anyagává tette felolvasás útján tanú16, tanú17, tanú10 és tanú5 nyomozás során tett tanúvallomását. A bíróság ismertette továbbá az orvosszakértői véleményeket és egyéb iratok tartalmát.

[11] Terhelt1 I. rendű vádlott a tárgyaláson a terhére rótt bűncselekményt nem ismerte el. Azt állította, hogy a helyszínen volt és valóban volt verekedés a vádiratban megjelölt helyszínen és azon az ott megjelölt személyek jelen voltak, így ő is. Ő azonban azért ment a helyszínre, hogy az ott korábban verekedő személyeket szétválassza és a

problémát megoldja. Azt pontosan nem tudta megjelölni, hogy ki kivel verekedett, kit bántalmazott, ő azonban tanú15t nem ütötte meg. Amikor már látta, hogy tanú1 elvesztette az eszméletét, azt követően ő a szerszámokat összeszedte, hogy ne jöjjenek utánuk és még nagyobb baj legyen. Ezért hazavitte az eszközöket. Azt vallotta a tárgyaláson, hogy a vitát követően már kibékültek, ezért vissza is vontak volna mindent a rendőrségen, csak erre nem volt lehetőségük.

[12] A nyomozása során először tanúként hallgatták ki, ahol azt vallotta, hogy a megérkezésüket követő szóváltás után „neki mentek” az ott tartózkodóknak. Az ott lévő eszközök közül egy kapát vett magához és azzal harcolt, de nem bántott senkit.

[13] A videófelvétel megtekintése után felismerte és megjelölte név szerint az ott tartózkodó személyeket, köztük önmagát kezében a kapával.

[14] Gyanúsítottként is tagadta a bántalmazás tényét, egyebet érdemben nem nyilatkozott.

[15] A nyomozás során és tárgyaláson tett eltérő vallomására (azaz, hogy verekedett-e vagy sem) nem tudott elfogadható magyarázatot adni.

[16] Terhelt2 II.r. vádlott a vádiratban terhére rótt cselekményt elismerte, mind a nyomozás, mind a tárgyaláson tett nyilatkozatában, de részletekre kiterjedő vallomást nem tett.

[17] tanú1 sértett-tanú nyomozás során tett tanúvallomásában előadta, hogy a vádbeli napon a cím24 szám alatti ingatlan felé tartott élettársával tanú18val és három gyermekével, amikor a házhoz közeledve azt hallották, hogy ott már kiabálás, vitatkozás van. Ezek közül a személyek közül kettő személyre, tanú6re és Terhelt2 vádlottra határozottan emlékezett. Ő felhívta a kiabáló személyeket, hogy ne jöjjenek be a fenti ingatlan udvarára, az utcán maradva beszéljék meg a problémát. Ugyanakkor azt is látta, hogy az ingatlan irányába több személy is futva közeledik, akik közül Terhelt1 I. vádlottat ismerte fel, akinek a kezében egy kapa volt és bejöttek az udvarra mindannyian, majd elkezdődött a verekedés. Ő személy szerint először tanú6vel puszta kézzel verekedett, majd Terhelt2nal folytatódott a dulakodás, továbbra is puszta kézzel. A párharc tanú6vel folytatódott és eközben ő azt látta, hogy Terhelt2 kezében egy karó volt, aminek a végén volt valami, de az eszközt pontosan nem tudta megnevezni. Azt viszont látta, hogy ezzel az eszközzel egy alkalommal fejen ütötte tanú19t, aki az ütéstől a földre esett és vérezni kezdett a feje. Ezt látva feléjük indult, de közben azt észlelte, hogy Terhelt1 I.r. vádlott felé közeledik és kezében egy kapa volt. Éppen felé akart fordulni, amikor azt érezte, hogy ezzel a kapával a feje hátsó részét megütötte és ennek hatására rögtön össze is esett és elájult. Ezt követően már csak élettársa tanú11 segítségnyújtására emlékszik. A bántalmazás miatt kórházba szállították őt a kikerkező mentők.

[18] tanú1 sértett-tanú a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy arra emlékszik, hogy megsérült egy verekedés alkalmával. A verekedés kirobbanásának okáról nem sokat tudott, csupán annyit, hogy Terhelt2 és tanú6 bejöttek az udvarra, ahol a Terhelt2 tanú9 feleségei

összeverekedtek, akiket szét akartak szedni, ezért ő összeverekedett a tanú6val és Terhelt2nal. Ezt követően már igen nagy volt a tömeg és már csak arra emlékezett, hogy leütötték és összeesett.

[19] A tárgyaláson a tanú azt vallotta, hogy a nyomozás során konkrétan nem nevezte meg azt a személyt, aki őt leütötte. A hamis tanúzás törvényi következményeire történt figyelmeztetést követően a tanú fenntartotta, hogy nem így adta elő történeteket. Arra a kérdésre, hogy miért írta alá a jegyzőkönyvet, azt mondta, hogy abban a hiszemben volt, hogy az van oda leírva, amit ő elmondott. 5 osztályt végzett, nagyjából tud olvasni. Határozottan azt állította, hogy nem mondta azt, hogy Terhelt1 ütötte le őt kapával, csak azt mondta, hogy a kapa nála volt. Az viszont tárgyaláson tett vallomása szerint is megfelel a valóságnak, hogy milyen sérülései keletkeztek. A tanú azt mondta, hogy igazából nem is akart volna feljelentést tenni, csak a nyomozók őt aznap meghallgatták. A tanú kérdésre nem tudott magyarázatot adni, hogy mi érdeke lett volna a kihallgatást végző nyomozónak ahhoz, hogy más tartalmú jegyzőkönyvet rögzítsen, mint ami a tanú elmondott. A tanú arra az ügyészi kérdésre sem tudott választ adni, hogy miért állította más tanú is azt, hogy Terhelt1 volt az, aki tanút sértett leütötte. Védőjének kérdésére a tanú azt mondta, hogy nem jelezte a nyomozás során, hogy nehezen tud olvasni, azt mondták neki, hogy az van leírva, amit ő mondott és ő nem olvasta el a vallomását, úgy írta alá a jegyzőkönyvet.

[20] A videófelvétel megtekintését követően azt határozottan állította a tanú, hogy Terhelt1 vádlott kezében volt a kapa, Terhelt2 kezében pedig a lapát. Önmagát a videófelvételen nem látta, csak megjelölte azt, hogy a videófelvétel időszakában ő a ház sarkánál volt, mert megsérült.

[21] tanú2 sértett-tanú 2020. június 14. napján történt kihallgatásakor – melyet a tárgyaláson is fenntartott – azt vallotta, hogy a vádirati napon a lakásában/házában tartózkodott, amikor nagy zajra felfigyelve kiment az udvarra és akkor látta, hogy ott tömegverekedés van. Úgy saccolta, hogy 15-17 ember verekedett, melynek egyik fele a saját családjának a tagjai voltak, a másik pedig a Terhelt1 családja volt. Azt látta kilépve a házból, hogy a sógorát (tanú15t) három férfi bántja, így Terhelt2, tanú6 és Terhelt1. Terhelt1 I. rendű vádlott, akit úgy azonosított be, hogy „Bér felé az utolsó házban lakik”, pont akkor, amikor odanézett, hátulról leütötte a sógorát (tanú1) egy kapával. A kapa élével fentről lefelé ütött, a feje tetején találta el a sógorát, aki ekkor letérdelt. Ezt követően még egyszerűtött a kapával Terhelt1 I.r. vádlott, ekkor pedig a tarkó részénél találta el a sógorát, aki ettől már a földre került. Őt pedig Terhelt2 vádlott ütötte le egy kapával, ami közben, tanú6val verekedett. Ő maga is a földre került és ekkor tanú6 egy lapátot vett magához, amellyel meg akarta őt ütni, de ő ezt a kezével kivédte és ekkor sérült meg a jobb karja. Ezt követően távoztak a támadók az ingatlanról és még annyit látott, hogy sógora tanú1 próbál felkelni, de nem bír, visszaesett a földre.

[22] 2022. szeptember 2. napján történt folytatólagos kihallgatásakor tanú2 azt vallotta, hogy korábban történt kihallgatásakor frissen jól emlékezett a történetekre, annál többet nem tud elmondani.

[23] A tárgyaláson a történetekről készült videófelvétel megtekintését követően úgy nyilatkozott, hogy mindenkit ugyan nem ismer fel a videón, de azt tudja, hogy ő a ház jobb sarkánál volt, valószínűleg a földön és a képen látható lapáttal ütötték meg őt, amikor a ház szélénél volt.

[24] tanú1 sértett a tömegben volt, de már az eszméletét elvesztette, így nem látható a videón. Úgy gondolja, hogy a tanú15t ért bántalmazás ezen a videón még nem

látható, mert azt megelőzően történt a bántalmazása, mielőtt az ismeretlen személy készítette volna ezt a videót. Tárgyaláson tett vallomásában már úgy nyilatkozott, hogy nem emlékszik határozottan, hogy Terhelt1 I.r. vádlott ütötte volna meg tanú15t.

[25] tanú6 tanú a tárgyaláson, mint a vádlottak testvére élt vallomástétel megtagadási jogával, ezért az eljáró bíró felolvasta nyomozati vallomását, amely 2020. június 15. napján kelt. A tanú ekkor nem tagadta meg a vallomástételt, úgy nyilatkozott, hogy tudja azt, hogy miért hallgatja ki a rendőrség. A vádbeli napról elmondta, hogy testvére Terhelt2 is cím26 szám alatt tartózkodott vele együtt az édesanyjáéknál, majd együtt indult Terhelt2 házához a cím27 szám alá. Azt tapasztalta, hogy ott már dulakodás folyik, ő maga tanú15val verekedett puszta kézzel. Azt vallotta, hogy ő maga tanú13 bántalmazásától, mely vascsővel történt és a jobb nyak- és fültájékán érte el, hatására elesett és másra már nem emlékszik.

[26] tanú3 tanú a nyomozás során tett tanúvallomásában elmondta, hogy a cím24 szám alatti verekedésről egy ismerőse telefonnal készített felvételt, amelyet ő a hatóság részére át is adott. A felvételt készítő személy nevét nem mondta meg, mert az félt a következményektől.

[27] A nyomozás során úgy nyilatkozott, hogy egyértelműen felismeri a támadókat, Terhelt2t, tanú6, Terhelt1t és id. Terhelt1t. Azt állította a tanú, hogy Terhelt2 a lapáttal ütött, míg ifj. Terhelt1 a kezében látható kapával sógorát, tanú15t ütötte fejbe.

[28] A tárgyaláson a videófelvételről azt vallotta, hogy azt egyéb érdekelt2 adta oda a sógorának, az pedig neki. Ő a videófelvételen nem látható és amit a nyomozás során elmondott, azt a videófelvétel alapján mondta. A videófelvétel tárgyaláson történő előbe tárása után megismerte id. Terhelt1t, tanú2t, valamint tanú9 nevű öccsét.

[29] Kérdésre a tanú úgy nyilatkozott, hogy neki a sógora, tanú1 mondta azt, hogy Terhelt1 I.r. vádlott ütötte meg a kapával, ő maga a helyszínen nem volt jelen.

[30] tanú4 tanú a tárgyaláson megtagadta a vallomástételt, míg a nyomozás során vallomást tett, melyet az eljáró bíró felolvasott. Eszerint a családhoz tartozó gyermekek között 2020. június 14. napján a délelőtti órákban vita kerekedett, amelyről tudomást szertett Terhelt2 II. rendű vádlott is, majd elment az édesanyjához cím26 szám alatti ingatlanba, tanú4 pedig a cím27 számú ingatlanban egyedül maradt.

[31] 16:00 körüli időben a ház ajtajának berúgásával bement az ingatlanba tanú12, tanú11, egyéb érdekelt1 és még két férfi. tanú11 a tanú hajának megragadásával és rángatásával támadt rá, majd a többiek is ütlegetni kezdték tanú4t. Miután abbamaradt az ütlegetés és bántalmazás, mindannyian kimentek a házból és az udvarra kijövet szembe találkoztak az éppen hazatartó Terhelt2 vádlottal és tanú6val. Terhelt2 vádlott tanú1 nevű személlyel összeverekedett.

[32] Ebből alakult ki az udvaron egy nagyobb verekedés, amelyben részt vett tanú6 is, valamint az ingatlanba korábban behatoló személyek. Karóval, botokkal ütötték az élettársát, majd a támadók a kb. 3 percig tartó verekedés után elszaladtak a helyszínről. A tanú azt állította, hogy sem az élettársa, sem a sógora nem ütötte meg tanú15t vagy tanú19t.

[33] tanú6 tanú, az I. és II. rendű vádlott testvére a tárgyaláson már nem kívánt vallomást tenni, a nyomozás során azonban 2020. június 15. napján vallomást tett. Ezt az eljáró bíró felolvasta. Eszerint tanú6 Terhelt2nal együtt ment a cím26 szám alól a helység2, cím27 szám alatti ingatlanhoz, amely Terhelt2 háza.

[34] Éppen akkor értek a helyszínre, amikor onnan több ember jött ki és a sógornője tanú4 kiabált, sikoltzott. Ő a kijövő személyek közül tanú15val kezdett verekedni ökölrel az udvaron. E öklözés közben tanú13 egy vascsővel jobb nyak- és fültájékra vágta őt, ennek hatására elesett, ezért ezt követően már a történetekre nem emlékezett, mert elveszítette az eszméletét. A későbbiek során pedig tanú4 locsolta fel vízzel, de ekkora már senki nem volt jelen a támadókból.

[35] Id. Terhelt1 tanú, a két vádlott édesapja a tárgyaláson megtagadta a vallomástételt, a nyomozás során azonban vallomást tett, melyet a bíróság felolvasással tett a bizonyítási eljárás anyagává. A nyomozás során 2020. június 15. napján a tanú azt vallotta, hogy előző napon a lakásán tartózkodott a cím28 úton helység2 községben, amikor azt hallotta, hogy az ő családját („Bácsi” család) megtámadta a „Szaros” család (ide tartozik tanú3). Gyalog indult el a cím29 út irányába, útközben azonban őt felvette tanú16 a kisbuszába. A kisbuszban azt hallotta, hogy a menyét, tanú4t támadták meg. A helyszínre érkezve id. Terhelt1 a fia és menyé házába bement, ahol ott találta a fiát Terhelt2t és tanú4t. Később érkezett másik fia Terhelt1 az I. rendű vádlott. Amikor a tanú helyszínre érkezett, akkor már a verekedésnek vége szakadt, csak a menyé és fia elmondásából tudott a történetekről. A nyomozás során a tanú megtekintette a verekedésről készült videófelvételt, ahol önmagát ismerte fel, éppen egy csíkos pólót viselt. Megismerte három fiát, Terhelt2t, tanú6t és Terhelt1t is. Ekkor már úgy nyilatkozott, hogy ő a verekedőket szét akarta szedni és csak csitította őket. Amikor ő a helyszínre ért, akkor már csak veszekedés, kiabálás meg jajgatás volt, de verekedés nem, így nem látta, hogy ki kit ütött meg.

[36] tanú9 tanú – akinek a háza udvarán volt a verekedés – úgy nyilatkozott a tárgyaláson, hogy már nem emlékszik, de fenntartotta a nyomozati vallomását, melyet a bíróság a tárgyaláson felolvasással ismertetett. Eszerint 2020. június 14. napján a délutáni órákban tanú9 azért ment át Terhelt2ékhoz, mert azt hallotta, hogy Terhelt2 sértegette a feleségét és ezt számon akarta kérni. Ezt követően hazament, ahol lefeküdt, majd arra ébredt, hogy valahonnan kiabálást hall és a házból kimenve azt látta, hogy a házában udvarára jön be Terhelt2, tanú6, Terhelt1 és még annak felesége tanú22 és valamit nagyon kiabálnak. Később megérkezett id. Terhelt1 is, tanú20, tanú21, akik tanú16 kisbuszával érkeztek. Az ő udvarában volt lapát, csákány, kapa, mert aznap azokkal akart dolgozni. A támadók ezeket az eszközöket felvették az udvarban és úgy támadtak rájuk, akik kint voltak az udvaron, így tanú9, tanú13, tanú1 és a nővére, tanú12. Nyilatkozata szerint nagyon gyorsan történtek az események, a támadók a sértetteknek nekiestek és verték őket. Azt nem tudta megfigyelni, hogy ki milyen eszközt vett fel, de rögtön megtámadták őket, mégpedig a sógorát tanú15t, tanú19t, tanú23t is ők bántalmazták. Ő maga határozottan azt állította, hogy valaki kapával fejbe vágta a sógorát tanú15t, de azt hogy ki volt az azt nem tudja, mert minden nagyon gyorsan történt. tanú6 és Terhelt2 a tanú19t meg a sógorát tanú15t ütötték. Egyiküknél kapa, a másiknál lapát volt, a lapátnak verekedés közben el is tört a nyele. Ifj. Terhelt1 I. rendű vádlott mellette állt, amikor

ő azt mondta neki, hogy szedjük szét őket, de Terhelt1 I. rendű vádlott ekkor megütötte valamelyik tanú24.

[37] A tárgyaláson a tanú már nem emlékezett arra, hogy a kapa kinek a kezében volt, nem ismert fel senkit a videó megtekintését követően, kivéve az öccsét és önmagát.

[38] tanú17 tanú vallomásában azt nyilatkozta, hogy a házához - cím24 szám érkezett kisbusszal Terhelt2, ifj. Terhelt1, illetve id. Terhelt1, valamint tanú6 és három nő. Őt bántalmazta id. Terhelt1 és két unokája, majd azt tapasztalta, hogy a fia tanú13 feje vérzett. Annyit látott még, hogy a sérült fiát még tanú25 is bántalmazni akarta egy lapáttal, illetve ifj. Terhelt1 is szintén egy lapáttal akarta a sérült gyermekét leütni.

[39] tanú8 tanú a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy pontosan nem emlékszik az eseményekre. Amit biztosan tud, hogy testvérét tanú19t ez alkalommal bántották.

Nyomozati vallomásának felolvasását követően azt vallotta, hogy már nem emlékszik pontosan, hogy Terhelt1 vádlott ütötte volna meg a testvérét. A tanú vallomásában határozottan állította, hogy tanú6, Terhelt2, ifj. Terhelt1 jelen voltak a vádbeli verekedés alkalmával. Úgy fogalmazott a tanú, hogy mindenki verekedett, férfiak és nők is. Azt határozottan állította a tanú, hogy ifj. Terhelt1ra rászólt, mert másokkal együtt Terhelt1 is bántott tanú19t. A pontosítás során úgy fogalmazott, hogy tanú13 sértettet, aki a bátyja fia, lapáttal ütötte tanú6. Ifj. Terhelt1ről azt állította, hogy ő ökölrel többször megütötte a tanú19t, aki a földön feküdt. A tanú tanú1 sérüléséről annyit tudott mondani, hogy egy alkalommal látta, amint Terhelt2 (Pumukli) csákánnyal megütötte tanú15t. Bár az első meghallgatásakor úgy nyilatkozott, hogy őt egyszer Terhelt1 vádlott megütötte és kéri a felelősségre vonást a bántalmazás miatt, második meghallgatása alkalmával már erre nem tartott igényt, nem élt magánindítvánnyal.

[40] A bíróság felolvasta tanú16, tanú5 és tanú10 tanúvallomását, akik a verekedés tényét megerősítették, de a történetekről érdemben nyilatkozni nem tudtak.

[41] A fenti tanúvallomásokat tartalmilag vizsgálva és értékelve az rögzíthető, hogy nagy vonalakban valamennyi tanú vallomása a lényegét tekintve egybehangzó és egymást kiegészítve mozaikszerűen kapcsolódnak egymáshoz. Ugyanakkor sok, kisebb mellékkörülmény tekintetében eltérnek egymástól. Például ki milyen módon, mikor érkezett a helyszínre. Észlelhető a nyomozati vallomások és a tárgyalási vallomások összevetésekor, hogy a két „tábor” az események után kibékültek egymással, amelyet nem lehet figyelmen kívül hagyni a vallomások értékelésekor.

[42] A törvényszék álláspontja szerint a különböző tanúvallomások közül kiemelt jelentősége van a sértett tanú1 nyomozati és tárgyalási vallomásának. A tárgyaláson tett vallomása alapján egyértelműen látszik – és ezt hangsúlyozta is –, hogy nem akar terhelő vallomást tenni már a vádlottra. Ugyanakkor a nyomozás során egyértelműen, határozottan, részletekbe menően vallott arról, hogy ki volt az, aki az ő azon sérülését okozta, amelynek

eredményeként földre került és elájult. A bíróság állásfoglalása szerint miután kiderült számára, hogy a videófelvételen bántalmazása konkrétan nem látható, állíthatja azt, hogy a nyomozás során nem nevezte meg az őt bántalmazó személyt. A vallomásának megváltoztatásának oka pedig, hogy kibékültek. Ez a tendencia érezhető további tanúk tárgyalási vallomásán is.

[43] A tanúvallomások pedig egyes részleteiben azért is eltérhetnek egymástól, mert a garázda jellegű cselekmény során a résztvevők nem minden eseményre emlékeznek vissza, a cselekmény nem minden mozzanatát figyelték meg pontosan, hiszen maguk is résztvevői voltak az eseményeknek a verekedés dulakodás során, továbbá, mint néhány tanú el is mondta minden elég gyorsan történt.

[44] Fentiekből kifolyólag a törvényszék a tanúvallomások közül a nyomozati vallomásokat tekintette hitelt érdemlőnek és ítélezése alapjául azokat értékelve állapította meg a tényállást.

[45] Ez alapján rögzíthető volt a nem vitatott előzményi történet, a verekedésben résztvevő személyek, a helyszín és időpont. A tanú1 sértett vallomását a sérülés okozójának tekintetében alátámasztotta a nyomozás során tett vallomásában tanú2, tanú3 tanú és részben tanú9.

[46] Az orvosszakértői vélemény szerint tanú1 sérülései jobb felső darabos benyomatos törés, kisebb mértékű kemény burok feletti vérzés, a fejtetőn és a tarkó tájékon zúzott fejbőrsérülés, amely koponyacsonttörés és a koponyaűri vérzés 8 napon túli gyógytartamú, mintegy 4 hétre tehető a gyógytartam. A fejbőrsérülés miatt a benyomatos koponyacsonttörés nyílt sérülésnek felel meg és emiatt a sértett sérülése életveszélyesnek minősül, közvetett életveszély állt fenn. A szakértői véleményt minden résztvevő elfogadta.

[47] Ezen adatok birtokában Terhelt1 I. rendű vádlott cselekménye a Btk. 164. § (1) bekezdésbe ütköző és (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntetetté valósította meg azért, hogy a sértettnek a dulakodás során szándékosan az eszközzel ráütött a fejére, melynek eredményeként tanú1 közvetett életveszélyes sérülést szenvedett.

[48] Az elkövetett cselekményért járó szankciók meghatározása előtt a bíróság az alábbi büntetéskiszabási körülményeket vette figyelembe.

[49] Súlyosító körülmény a hasonló jellegű cselekmények országos- és helyi elszaporodottsága, a vádlott büntetett előélete.

[50] Enyhítő körülmény pedig a cselekmény elkövetése óta eltelt viszonylag hosszabb idő, illetve az a tény, hogy az életveszély közvetett jellegű és nem közvetlen életveszélyes állapot volt.

[51] Ezen körülményeket értékelve a bíróság a vádlottal szemben az ügyészi indítványban megjelölt két év szabadságvesztés büntetést látta alkalmasnak arra, hogy a büntetési célok megvalósuljanak a 2 év közügyektől eltiltás alkalmazása mellett.

[52] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pont alapján börtönben határozta meg és a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A közügyektől eltiltás a Btk. 61-62. §-a alapján történt.

[53] A Btk. 92. § alapján az előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a bíróság.

[54] Minthogy a vádlottat bűnösnek mondta ki a törvényszék, a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felmerült bűnügyi költségből a terhére megállapított cselekménnyel összefüggő összeg állam javára megfizetésére, míg a további összeget az állam viseli.

[55] A bűnjelekről való rendelkezés jogszabályi alapja a Be. 320. § (1) bekezdés a) pont, figyelemmel a Btk. 72. § (3) bekezdésre.

Balassagyarmat, 2024. november 5.

Lászlóné dr. Verebélyi Edina s.k.
bíró